

at få en melding om, hvad der måtte være af alternativ udspil fra regeringens eller specielt fra Socialdemokratiets side.

Med hensyn til fru Jette Gottlieb: Den bemærkning, jeg havde omkring orloven, var kun for ligesom at lægge op til, om ikke vi er kommet nogle skridt længere med hensyn til ligestillingen. Jeg tror faktisk på, at kvinder i dag er i en situation, hvor de godt selv kan finde ud af, hvordan de skal vælge. Og jeg tror også, at kvinder vil kunne sige nej, hvis de oplever et pres, som de ikke ønsker at lade sig diktere af. Derfor synes jeg, at vi skal være meget åbne over for at se, hvordan vi i højere grad kan pålægge også mændene et ansvar og et engagement på det her område.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er det jo ikke sådan, at finanslovforhandlingerne skal foregå her fra Folketingets talerstol mellem fru Eva Kjer Hansen og mig. Men jeg kan da godt sige, at det her jo er regeringens forslag, der er ikke nogen åbning i det. Det er et oplæg til forhandling, og det må jo så foregå der, hvor det skal foregå.

Jens Heimburger (KF):

Lovforslag nr. L 57 bygger på fire forskellige dele, og vi må nok sige, at der er tale om et skridt frem og tre tilbage.

Jeg er enig i, at det set i sammenhæng med den samlede finanslov ikke er verdens største summer, vi har med at gøre. Men jeg kan ikke lade være med at blive lidt forundret, når vi, samtidig med at vi diskuterer førtidspension, diskuterer, hvordan vi får virksomhederne til at spille en større rolle på det sociale område, hvordan vi skal få de private til at trække et større læs i løsningen af vore sociale problemer, så samtidig bliver mødt med sådant et lovforslag.

Det kan godt være, at det er de små nøk, at det er nogle meget tynde skiver salami. Men dem, der bliver skåret i, bliver trætte. De bliver trætte af den her slags signaler om, at nu skal de bære lidt mere, nu skal der lige et strå til på læsset.

Der er tale om, at de skal betale en større egenbetaling af deres forsikringsordning. Joh, det kunne vi såmænd nok være tilhængere af; jeg tror, man kan grave konservative taler frem om, at vi går ind for private forsikringsordninger. Der er tale om, at det skal være sådan, at de

skal betale en større del af de udbetalte sygedagpenge på et tidligere tidspunkt, og det kan måske også være meget rimeligt. Og så er der endda nogle undtagelsesbestemmelser for det sidste.

Men hvad fører det med sig? Det fører med sig, at disse socialdemokratiske festtaler og åbningstaler ved alle andre festlige lejligheder er indholdsløse. De er indholdsløse i den forstand, at man ikke har forstået, at det er i de mindre virksomheder, det er i de nye virksomheder, det er blandt iværksætterne, at væksten skabes og er blevet skabt i de sidste 10 år, ikke kun i Danmark og Europa. De store virksomheder bliver større gennem fusioner og opkøb, men de nye arbejdspladser skabes altså i de her små virksomheder.

Nu vil jeg så sige, at de fleste har ikke tid til at være syge, så problemet er måske ikke så alarmerende blandt de nyeste virksomheder, men det bliver det, når de her selvstændige bliver ældre.

Så derfor er det her stik imod det, vi burde arbejde for. Vi burde arbejde for, at flere turde tage springet, og vi burde arbejde for at anerkende, at selvfølgelig skal der også være en beskyttelse af selvstændige, der bliver syge. Mindre selvstændige skal have en ordentlig mulighed for at klare sig igennem sådanne perioder. Og det her går altså i den forkerte retning.

Det ene skridt, der var et skridt fremad – om valgfriheden inden for barsel – er selvfølgelig positivt, men altså: Tre skridt tilbage og et skridt frem er nu et tilbageskridt. Så vi må gå imod forslaget.

Villy Søvndal (SF):

Lovforslaget er en del af ændringsforslagene til finansloven og indeholder tre led. Dels så reduceres de statslige tilskud til forsikringsordninger for mindre private arbejdsgivere og for selvstændige og modsat forhøjes egenbetalingen for at være dagpengeforsikret, dels fremrykkes arbejdsgivernes forpligtelse til at udbetale dagpenge fra i dag efter 13 til fremover efter 8 uger. Og endelig foreslås det så at give mulighed for at genoptage arbejdet under barselorlov, dog ikke de første 2 uger, uden at miste dagpengeretten i den resterende periode. Man kan så at sige forskyde sin barselorlov.

Vi støtter de to første dele af lovforslaget. Og jeg vil sige til de borgerlige ordførere, der var oppe før, at jeg synes, man skal ihukomme, at det her stadig er meget mindre hårdhændet end